

ויהי ביום א' אושרו ש' הוּא אושרו ש' המלך
מצהדו וער' כוש שביע ועשרים ומאה מדינה
בימים הרים כשלבנה המלך אושרו על כסא
מלכו עשה משנתה לכל שרי ועבדייו זיל פרס
ומדי הפקידים ושרי המידנות לפניו בהראתו
את עשר כבוד מלכו ואית יקר תפארת גודלו
יבמים רבים שמוננים ומאות ים ובמלואת הימים
המלך עשה המלך לכל העם הוגמדאים בשושן
הבריה למג'ול וער' קתן משנתה שבעת ימים
בחצץ גנט ביתן המלך זור כרפס וככלת אוזו
בחבלו בון וארגן על גלילי סוף יעםור עשו
מלות האב וככלים מכלים שונים ויין מלכות
זה השוקות בכליה האב וככלים מכלים שונים ויין מלכות
רב כיד המלך והשיטה כדלה אין אם כי כן
יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש
גם ושתיה המלכה עלתה
ומשנתה נשים בית המלכות אשר למלך אושרו ש
בימים השבעי כטו לב המלך בין אמר לMahon
בזהא חרבזא בחתא ואבג'טא זהר וכרכס שבעת
הסרים המערתים את פנ' המלך אושרו ש
להביא את ישתי המלכה לפניו המלך בכת
מלכתה להראות העמים והשרים את פיה כי
טובות מראה היא ותמאן המלכה ושתיה לבוא
ברבר המלך אשר ביד הסרים ויקץ המלך
ויאמר

המלך ל'חכמים ידע העתים כי כן דבר המלך
לפוי כל ידע דת ודין והקרב אליו בראשׂא שחר
אלמתא בראשׂי מרסׂא במוקן שבעה
שרי פרס ומורי ראי פוי המלך הישבים ראשׂה
במלכות כרת מלה למשות במלכה ושהי על
אשר לא עשתה את מאמר המלך אושרויש ביר
הסרים ומוכן לפוי
המלך והשרים לא על המלך לבדו עזה ושהי
המלך כי על כל השרים ועל כל העם אשר
בכל מניota המלך אושרויש כי יצא דבר
המלך על כל הנשים להבות בעלהן בעיניהם
באמרם המלך אושרויש אמר להביא את ושהי
המלך לפוי ולא בא זה והיום הזה תאמרנה
שירות פרס ומורי אשר שמעו את דבר המלכה
לכל שריה המלך וכדי בזון וקצף אם על המלך
טוב יצא דבר מלכות מלפוי ויכתב בדורות פרס

וינו' בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מנהרו וער-פוש שבע ועשרים ומאה מרדינה: בימים הדם כשבת המלכה אחשורוש על כסא מלכוונו אשר בשוען הבירה: בשנת שלוש למלךו עשה משטה לככל-שורי ועבדיו חיל פרס וגד' הפקידים ושרי גמאניות לפניו: בהראתו את-עשר כבוד מלכוונו ואת-מלך תפארת גודלו יבאים רבים שמותיהם ומאות יום: ובמלךו גדים האלה עשה המלכה לככל-העם הנמצאים בשועל הבירה לפארול וער-קטען משטה שבעת ימים בוחליך וח'רץ וארכין על-אליל'י בסך ועפער' שיש מפעות זהב וכף על רצפתה בהטיזיש ודר וסחרה: והשיקות בכל' זהב וככלים ממלכים שונים ויין מלכית רכב بعد המלכה: והשוגה כהה אין אנס כיון אייש יקר המלכה על כל-רב ביתו קלשות בראשון איש וג' ושת' המלכה עשה מושת' נשים בית הפלכיות אשר למלה אחשורוש: ביום השביעי פטוב לב-המלך בין אמר למזהבן בחזאת חרבותא בגזא ואבג'אה זכר וברבש שבעת הסריפים המשרתים את-פנוי המלכה אחשורוש: להב' אגדיש' המלכה לפנ' המלך בכתה מלכיות להראות העבים והשרים אדייה כי טובה מראה היא: ותמן המלכה ושת' לבוא בר-בר המלך אשור בעד הסריפים ויקצ' המלך מאיר וחותמו עלרה בו:

המלך קומבים ירע' הגעתם כיון דבר המלך לפנ' כל-ידעי היה ודרין והמלך אלוי בראש� שתר אדרת' גרשיש מס מסנא מבוקן שבעת שרי פרס וכורי ראי פנ' המלכה כי' שב' ראה נבפלקיות: ברא מה-כלשות בפלקה ושת' על אשר לא-עשנה אגד-מאמר המלך אחשורוש ביד הסריפים: ונאמר ממכון לפנ'

המלך והשרים לא על-המלך כבדו עותה ושת' המלכה כי' על-כל-השרים ועל-כל-העמים אשר בכל-כבוד המלך אחשורוש: כי' יצא דבר המלכה על-כל-העמים להבוז בעליון בעיניהם באקרים המלך אחשורוש אמר להב' אגדיש' המלכה לפניו ולא-באה: והיום הוה תאמנה שרשות פרס-ומר' אשר שמעו את-דבר המלכה לכל' שרי המלך יカリ בזון והצה: אם-על-המלך טוב יצא רבר-מלכיות מלפנ' וכתב ברג' פרס-

ומדי וכלא יעבור אשר לא תבוא ושתי כפוי המלך אושורוֹשׁ ומלכotta יתן המלך לרשותה הטובה ממנה ונשמע פתגּם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הגשים יתנו לך לבעליהם לגדול ועד קטן ויטב הדבר בעין המלך ותשרים ויעש המלך דבר ממוקן וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מוריינה ומדינה כתבה ואל עם ועם כלשהו להיות כל איש שר בביתו ומרבר כלשון עמו או

הדברים האלה כשר חמות המלך אושורוֹשׁ זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר גזר עליה ויאמרו נערו המלך משרותיו יבקש למלך נערות בתולות טובות מראה ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבשו את כל נערת בתולה טובה מראה אל שעוז הבירה אל בית הגשים אל יד התא סריס המלך שמר הגשים וגונן המרקיין והנערת אשר גילב בעין המלך תמלך גזה ושתה ויטב הדבר בעין המלך ויעש כן איש יהודיה היה

בשעה הבירה ושבו מרדכי בן יair בן שמעי בן קיש איש ימי נישר האלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכיה מלך יהודה אשר הגלה נובוכדנצר מלך בבל ויהי אמר את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר ולובה מראה ובמאות אביה ואמא לקוחה מרדכי לו לבת ויהי בהשמע רבר המלך ונתן ובקבץ נערות רבות אל שעוז הבירה אל יד הגי והכלקו אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הגשים ותיטב הנערת בעינו ותשא חזק כפוי ויבטל את המרקייה ואת מנחתה לחתה לה ואת שבע הנערות הראיות לחתלה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הגשים לא תיריה אסתר את עצמה ואת מלכודה כי מרדכי צוין עליה אשר לא תניל ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפוי חזק בית הגשים לדיות את שלום אסתר ומה יעשה בה ובהגי תר נערת ונערת לבוא אל המלך אושורוֹשׁ מקין היה לה כלה הגשים שעזים עשר וחמש כי כן ימלאו ימי המרקיין שעזים בשמן המר ושעה חזקם בבושים ובתמיון הגשים באה אל המלך את כל אשר תאמר יתנו לה לבוא עמה מבית הגשים ערבית המלכה בערב | היה בא

ובני וכלא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אושורוֹשׁ ומלכotta יתן המלך לרשותה הטובה ממנה ונשמע פתגּם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הגשים יתנו לך לבעליהם לגדול ועד קטן ויטב הדבר בעין המלך ותשרים ויעש המלך דבר ממוקן וישלח ספרים אל מלך-ברינזות המלך אל-מלך יגעה וברינה בכחבה ואל-עם ועם כלשונו להיות כל-איש שר בביתו וברבר כלשון עמו:

הדברים האלה נשא ונתה המלך אושורוֹשׁ זכר את ישתי ואת אשר-עלתה ואת אשר-גזר עליה ויאמרו נערו המלך משרותיו יבקש למלך נערות בתולות טובות מראה ויפקד המלך פקידים בכל מדיניות מלכותו ויקבשו את כל נערת בתולה טובה מראה אל-שושן הבירה אל-קניתה נחשים אל-עד הנה סריס המלך שבר הגשים וגונן המרקיין ותערת א-שר ברבר בעין המלך נערת המלכה גוזה ושתי ויטב הדבר בעין איש יהודיה היה בשושן הבירה ושבו מירדי בן זAIR ב-שמעי בזקניש איש ימי נישר האלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכיה מלך-הירחה אשר הגלה נובוכדנצר מלך בבל ויהי אמר את-דרשו היה א-שר בתידרו כי אין לה אב ואם והנערה יפת-תאר וטובה מראה ובכות אביך ואביה לקוחה מירדי לו לבת ויהי בהשמע רבר-המלך ורדו ובקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה אל-עד הגי שמר הגשים ותיטב הנערת בית הגשים לא-צד לפוי ייבטל את-הברנקייה ואת-מגונתיה לחתה לה ואת שבע הנערות הראיות לחתלה מבית המלך וישנה ואת-נערותיה לטוב בית הגשים לא-צד צוין א-שר את-עופה ואת-מלכודה כי מרדכי צוין עליה אשר לא תגער וא-שר כבכלים ויום מרדכי מתקהל לפוי חזק בית-הגשים לדיות את-שלום אסתר ובמה-יעשה בה ובגאי תר נערת ונערת לבוא אל-המלך אושורוֹשׁ מקין חיות לה כרת הגשים שרים עשר וחמש כי כן ימלאו ימי המרקיין שעזים בשמן המר ושעה חזקם בבושים ובתמיון ובתמיון הגשים באה נערת באה אל-מלך את כל-אשר תא-שר יתנו לה לבוא עמה מבית הגשים ערבית המלכה בערב | היה בא

ובבקר היה שבה אל בית הנסים שמי אליך שעשנו סריס המלך שומר הפלגים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חוף בה המלך ונקראה בשם ובחגיגת המ אסתור בת אביזיל דוד מרדכי אשר לquo לובה לובה לא מלך לא בקשיה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שומר הנסים והתי אסתור צו עז'י כל ראייה הנסים והתי אסתור צו עז'י כל ראייה מלכותו בחולש העשורי הוא חז' שבעת שביע למכוותו ואלה מלך המלך את אסתור מכל הנסים ותשא צו וזסכל לפוי מכל הבותלות ושם כתר מלכוות בראשות ומלך תוחת ושתה ויעש המלך משתה גודל לכל שרו ועבדיו את משתה אסתור והזאה למלניות עשה ויין משאת כיד המלך ובלקבן בתולות שזיה ומרדי ישב בשער המלך אין אסתור מגדת מולדתה ואת עמה כאשר שוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתור עשה כאשר הייתה באמונה אותו בימים הרים ומרדי כי ישב בשער המלך קצף בגן ותרש שמי סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלו יד במלך אושורוש וירע הדבר למדכי וגדר לאסתור המלכה ותאמר אסתור למך לשם מרדכי ויבקש הרבר וימצא ויתלו שגיהם על עץ ויבקב בספר דברי הימים לפוג' המלך אחר דבריהם הלאה גודל המלך אושורוש את הבן בן המורתה האנגלי וינשאדו ושם את כסאו מעל כל השרים אשר אותו וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרע ומשתווים להמן כי כן צה למלך ומרדכי לא יכרע ולא ישותהו ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למדכי מודיע את שבר את מחות המלך והיה באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעדר דברי מרדכי כי לא יכול להם אשר הוא יהודי וירא הבן כי אין מרדכי כרע ומשתווה לו וימלא הבן חמה ויבז בעזיו לשלו יד במרדי לבר כי הגיד לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיר את כל היהודים אשר בכל מלכוות אושורוש עם מרדכי בזיש הראשון הוואז'ר שונן בשנת שנות עשרה למלך אושורוש הפל פור הוא הגורל לפוג' הבן מיום ליום ומוזר שונן שנות עשר הוואז'ר אמר רבן למלך אושורוש ישב עם אחד מפזר הבן למלך אושורוש ישב עם אחד מפזר

ובבקר היה שבה אל בית הנסים שמי אליך שעשנו סריס המלך שומר הפלגים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חוף בה המלך ונקראה בשם ובחגיגת המ אסתור בת אביזיל דוד מרדכי אשר לquo לובה לובה לא מלך לא בקשיה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שומר הנסים והתי אסתור צו עז'י כל ראייה הנסים והתי אסתור צו עז'י כל ראייה מלכותו בחולש העשורי הוא חז' שבעת שביע למכוותו ואלה מלך המלך את אסתור מכל הנסים ותשא צו וזסכל לפוי מכל הבותלות ושם כתר מלכוות בראשות ומלך תוחת ושתה ויעש המלך משתה גודל לכל שרו ועבדיו את משתה אסתור והזאה למלניות עשה ויין משאת כיד המלך ובלקבן בתולות שזיה ומרדי ישב בשער המלך אין אסתור מגדת מולדתה ואת עמה כאשר שוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתור עשה כאשר הייתה באמונה אותו בימים הרים ומרדי כי ישב בשער המלך קצף בגן ותרש שמי סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלו יד במלך אושורוש וירע הדבר למדכי וירד לאסתור המלכה ותאמיר אסתור לפול בשם מרדכי ויבקש נדרבר וימצא ויתלו שגיהם על עץ ויבקב בספר דברי הימים לפוג' המלך אחר דבריהם הלאה גודל המלך אושורוש את הבן בן המורתה האנגלי וינשאדו ושם את כסאו מעל כל השרים אשר אותו וככל עברי המלך אשר בשער המלך פוג'ים ומשתווים להמן כיון צודלו המלך ומרדי כי לא יכרע ולא ישותהו ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למדכי מודיע עשה שבר את מחות המלך והיה באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעדר דברי מרדכי כי הайд למס אשור הויא יהידי וירא הבן כי אין מרדכי כרע ומשתווה לו ויפלא הבן זמנה ויבז בעזיו לשלו יד במרדי לבר כי הайд לו אודעם מרדכי ויבקש המן להשמיר את כל היהודים אשר בכל מלכוות אושורוש עם מרדכי בחריש הראשון הוואז'ר שונן בשנת שנות עשרה למלך אושורוש הפל פור הוא הגורל לפוג' הבן מיום ליום ומוזר שונן שנות עשר הוואז'ר אמר רבן למלך אושורוש ישב עם אחד מפזר

ומופרל בין העמים בכל מדינות מלכותך ודרתיהם
שנויות מכליהם ואות דתך המלך אינם עשים ולכל
אין שוה להזיותם אם על המלך טוב יכתוב לאבדם
יעשרה אלפיהם ככר כסף אשקלל על ידי עשי
המלך אותה לה比亚 אל גוזי המלך ויסר המלך אה
טבעתו מעיל ידו ויתגננה להבן בזיהב ממלכתה האגדי ציר
היהודים ויאמר המלך להמן בן המחתא האגדי ציר
לעתות בו כתוב בעיניך ויקראו ספרי המלך
בゾר שראשו הראשון לשלושה עשר יום בו ויכתב
כל אשר צוה המן אל אושדרפוני המלך ואל
הפוחות אשר על מרדינה ומדינה ואל שרי עם ועם
מדינה ומרדינה ככתבה ועם ועם כלשהו בשם
המלך אושזרוש נכתב ויזהם בטבעת המלך
ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך
להשכיר להרג ולאבד את כל היהודים מזור
וילך וכן טף ושים ביום אוזר בשלושה עשר
לחודש עזים עשר הוא חדש אדר ושלכם לבוא
פטשין הכתוב להמן רת בכל מרדינה ומרדינה גלו
לכל העמים להיות עתדים ליום הזה הרצים
יצאו רוחפים בדרכם המלך ודרת נתגה בשושן
הבריה והמלך והמן נתגה וווער שושן
זוכה ומרדי ידע את כל אשר
נעשת ויקרע מרדכי את בגדיו וכיבש שק ואפר
ויצא בתוך העיר ווועק זעה גולדה ומרה ויבוא לעי
לפז שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך
בלבוש שק ובכל מרדינה ומרדינה מקום אשר דבר
המלך ודרת מגיע אבל גדור ליהודים וצום ובכ
ומספר שק ואפר יצע לרבים ותבאייה נערות
אסטר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחלה המלכה מאר
ונשלוח בוגרים להזכיר את מרדכי ולחשיר שקו
בוצלי ולא קבל והקרא אסתר להבר מסריסי
המלך אשר העמיר לפניה ותצחו על מרדכי
לעת מה זה וועל מה זה ויאת הור אל מרדכי אל
רוזוב העיר אשר לפז שער המלך ייגד לו מרדכי
את כל אשר קרו ואות פרשות הכסף אשר אמר
המן לשוקול על גוזי המלך ביודאים לבדים ואת
פטשין כתוב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן
לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוה עליה
לבוא אל המלך להזוזן לו ולבקש מלפניו על
עביה ויבוא הור ואפר לאסתר את דברי מרדכי
ותאמר אסתר להור ותצוהו אל מרדכי כל עברי
המלך ועם מדינות המלך ידע אשר כל-איש

ומופרל בין העמים בכל מדינות מלכותך ודרתיהם
שנויות מכליהם ואת-דרתך המלך אינם עשים ולכל
אין שוה להזיותם אם על המלך טוב יכתוב לאבדם
יעשרה אלפיהם ככר-כסף אשקלל על-ידי עשי
המלך אותה להביה אל-גוזי המלך: ויסר המלך אה
טבעתו מעיל ידו ויתגננה להבן בזיהב ממלכתה האגדי ציר
היהודים ויאמר המלך להמן בן המחתא האגדי ציר
לעתות בו בטוב בעיניך ויקראו ספרי המלך
בזיר שראשו הראשון לשלושה עשר יום בו ויכתב
כל-אישר אגוזה המן אל אושדרפוני המלך ואל
הפוחות אשר עזים על-בריה ומרה ואל-שר עם ועם
מדינה ומרדינה ככתבה ועם ועם כלשהו בשם
המלך אושזרוש נכתב ויזהם בטבעת המלך
ונשלוח ספרים ביד הרצים אל-כל-מדינה להבן
לה-שמייד להרג ולאבד את-כל-היהדים מזור
וילך וכן טף ושים ביום אוזר ושלכם לבוא
לחודש שיטים עשר היא-זידש אדר ושלכם לבוא
פטשין הכתוב להמן רת בכל-בריה ומרה גלו
לכל-העמים להיות עתדים ליום היא: הרצים
יעשו רוחפים בדרכם המלכה ותבאייה בשושן
הבריה והמלך והמן נתגה וווער שושן
זוכה: ומרדי ידע את-כל-אישר
נעשת ויקרע מרדכי את-ברגדי ויכבש שק ואפר
ויצא בתוך העיר ווועק זעה גולדה ומרה: ויבוא לעי
לפז שער המלך כי אין לבוא אל-שער המלך
בלבוש שק: ובכל-בריה ומרה מקום אשר דבר
המלך ודרת מגיע אבל גדור ליהודים וצום ובכ
ומספר שק ואפר יצע לרבים: וזהו נערות
אסטר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחלה המלכה מאר
ונשלוח בוגרים להזכיר את-מרדי ולחשיר שקו
בוצלי ולא קבל והקרא אסתר להביה מישריסי
המלך אשר העמיר לפניה ותצחו על-בריה
לעת מה זה וועל מה זה ויאת הור אל-מרדי אל
רוזוב העיר אשר לפז שער המלך: ואר-לו קרדכי
את כל-אישר קדרוי ואת פרשת הכסף אשר אמר
המן לשוקול על-גוזי המלך ביהודים לאברים: ואת-
פטשין כתוב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן
לו להראות את-אסטר ולהגיד לה ולצוה עליה
לבוא אל-מלך להזוזן לו ולבקש מלפניו על-
עביה: ויבוא הור וגדר לאסתר את דברי מרדכי
ותאמר אסתר להור להראות ותצוהו אל-מרדי: כל-עברי
המלך ועם מדינות המלך ידע אשר כל-איש

וְאֵשָׁה אֲשֶׁר יַבֹּא אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל־הַחִזְצָר הַפְּנִימִית
אֲשֶׁר לֹא יָקֹרָא אֹוֹתָה דָתוֹ לְהַמִּתְרָא כִּי בְּרִדְמָשָׁר
יַשְׁיט כְּלֹבֶד הַמֶּלֶךְ אֶת־שְׁרֵבֶט הַזָּהָב וְזַהַר וְאַבְּיָן כְּלֹבֶד
גְּכָרָא תִּכְרֹת לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ זֹהַר שְׁלוּשִׁים יָמִים וְיַגְּדוּ
לְמִרְדָּכָי אֶת הַבְּרִי אַסְתָּר וְיֹאמֶר מִרְדָּכָי לְהַשְׁיב
אֶל אָסְתָּר אֶל תְּדִמי בְּגַפְעַן לְהַמְלָט בֵּית הַמֶּלֶךְ
מִכְלָה הַיְהוּדִים כִּי אִם הַזְּרוּשׁ תְּזִירִישׁ בְּעֵת הַזֹּאת
רוֹזָה וְהַצְלָה יַעֲמֹד לַיְהוּדִים מִמְּקוֹם אַחֲרֵי וְאַתָּה
וּבֵית אָבִיךְ תָּבֹר וְמַיְיָדְךָ אִם כָּלֵת כֹּאֲתָה גַּעַת
לְמִלְכָות וְתֹאמֶר אָסְתָּר לְהַשְׁיב אֶל מִרְדָּכָי כְּלֹבֶד
כָּסָת כָּל הַיְהוּדִים הַמְמַלְאִים בְּשֻׁוּשָׁן וְצַבּוֹמָעָלִי
וְאֶל תָּאכְלָו וְאֶל תִּשְׁהַו שְׁלֵשָׁת יָמִים לִילָה וַיּוֹם גַּם־
אַנְיָן וְגַעֲרָתִי אֲצִים כֵּן וּבְכֵן אַבֹּא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
לְאַרְכָּת וְכָאָשֶׁר אַבְּרָתִי וְיַעֲבֵר מִרְדָּכָי
וַיַּעֲשֵׂה כָּל אֲשֶׁר־צִוָּה עַלְיוֹ אַסְתָּר | בְּיּוֹם
הַשְּׁלֵישִׁי וְתַלְבֵּשׁ אָסְתָּר מִלְכָות וְתַעֲמֹד בְּחַצֵּר
בְּיַד־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נִכְחָה בֵּית הַמֶּלֶךְ וְגַם־
עַל־כִּסֵּא מִלְכָוֹת בֵּית הַמִּלְכָות נִכְחָה פְּנֵיהֶן
וְיַדְיֵי כְּרָאוֹת הַמֶּלֶךְ אֲתִ־אָסְתָּר הַמִּלְכָה עַבְרָת
בְּחַצֵּר גְּשָׁאָה צָן בְּעִינֵי וַיַּשְׁטַח הַמֶּלֶךְ לְאָסְתָּר
אַתִּישְׁרָבֶט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּידָו וְתַקְרֵב אָסְתָּר וְתַגְעַע
בְּרַאשׁ הַשְּׁרָבֶט: וַיֹּאמֶר לְהַמֶּלֶךְ מִזְמָה אָסְתָּר
הַמִּלְכָה וּמִהְרַקְשָׁנָה עַד־עַזְצָי הַמִּלְכָות וְיַגְּתַן
לָהּ: וַיַּאֲמֵר אָסְתָּר אַסְמָעַל־הַמֶּלֶךְ טֹוב יַבֹּא הַמֶּלֶךְ
וּבְכֵן הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עֲשָׂתִי כֵּן: וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מִזְמָה אֲתִ־גְּמָן לְעַשְׂוֹת אַתִּיד־בְּרִר אָסְתָּר
וּבְאֶלְמָלֶךְ וּבְכֵן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עֲשָׂתִי
אָסְתָּר: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאָסְתָּר בְּמִשְׁתָּה תְּזַעַן מִה־
שְׁאַלְגָּה וַיַּגְּתַן כֵּה יַמְדִיבָּק שְׁתִּיחַזְצֵן הַמִּלְכָות
וְתַעֲשֵׂה: וַיַּעֲשֵׂן אָסְתָּר וְתֹאמֶר שְׁאַלְגָּה וּבְקַשְׁתִּי
אַסְמַמְצָאָתִי תְּזַעַן בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ וְאַסְמָעַל־הַמֶּלֶךְ טֹוב
לְהַזְעֵת אַתִּישְׁרָבֶט וְיַגְּתַן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עֲשָׂתִי
הַמִּלְכָה וּבְכֵן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עֲשָׂתִי לְהַמִּלְכָה
וּמִזְרָעָה אֲשֶׁר־בְּרִר הַמִּלְכָה: וַיַּצְאֵן בְּכֵן הַיּוֹם
שְׁמַפְתָּן וְטוֹב לְבָב וְכָרָאוֹת הַבְּנָן אַתִּיד־מִרְדָּכָי בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ וְלְאַבְּקָם וְלְאַזְעֵג מִפְתָּן וְמִפְלָא הַבְּנָן עַל־מִרְדָּכָי
חַמְבָּה: וַיַּתְּפַקֵּחַ הַבְּנָן וַיַּבֹּא אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּשְׁלֹחַ וַיַּבָּא
אֶת־אָהָבוֹ וְאֶת־אָרְשִׁי אֲשֶׁר־יָסַר לְהַמִּלְכָה
אֶת־כְּבָד עַשְׂרוֹ וְרַב בָּנוֹ וְאֶת־כָּל אֲשֶׁר־גַּדְלָה
הַמֶּלֶךְ וְאֶת־אֲשֶׁר־צָשָׁאָו עַל הַשְּׁרִים וְעַבְדִּי הַמֶּלֶךְ:
וַיֹּאמֶר הַבְּנָן אָף כִּי־אָהָבָה אָסְתָּר גַּמְלָה עַמְּדָה
גַּמְלָה אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עֲשָׂתָה קַי אַסְמָאָתִי

ומסילמזהר אני קראו־מלך עס־המלך: ובכל־זה איננו
שווה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי
היהודי ישב בשער המלך ותאמר לו זר ש
אשׁתו וככל־אהבּיו יעשה עז גבּת זמשים אמה
ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא
עם־המלך אל־המשתה שמח ויטב הדבר לפני
המן ויעש העץ

נדרה שגָתַת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות
דברי הימים ויהיו נקראיים לפניו המלך וימצא
כתוב אשר הגיד מרדכי על' בגთא ותריש עז'
סרייס המלך משמרי הספק אשר בקש' לשלה
יד במלך אושורויש ויאמר המלך מה עשה
יקר וגדרולה למרדי על' זה ויאמרו נער המלך
משרתינו לא עשה עמו דבר ויאמר המלך מי
בוחזר והמן בא לחזר בית המלך הזינזנא
לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר
הכין לו ויאמרו נער המלך אליו ההן עמר
בוחזר ויאמר המלך יבוא ויבוא המן ויאמר לו
המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו
ויאמר ההן בלבו למי יחווץ המלך לעשות יקר
ויתר ממי ויאמר המן אל המלך איש אשר
המלך חפץ ביקרו יביא לבוש מלכות אשר
לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך
ואשר נתן כתר מלכות בראשו ונתחן הלבוש
והסוס על יד איש משורי המלך הפטמים
והלבשו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו
וירכיבתו על הסוס ברוחב העיר וקראו לפניו
ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו
ויאמר המלך להמן מהר קוז את הלבוש ואת
הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדי היהודי
היושב בשער המלך אל הפלך דבר מכל אשר
דברת וקוז המן את הלבושים ואת הסוס ילבש
את מרדכי וירכיבתו ברוחב העיר ויקרא לפניו
ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו
וישב מרדכי אל שער המלך והמן נזרוק אל ביתו
אבל וצופי ראש וספר המן כתר שאותו ולכל
אהבּיו את כל אשר קrhoו ויאמרו לו חכמי ורשות
אותו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החולות
לפלו לפניו לא־תוכל לו כי גבול תפול לפניו
עוודם מדרבים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו
להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר
ויבא המלך והמן לשותה עם אסתר המלכה:
ובכל־הה

ויאכיר המלך לאסתר גם ביום הששי במשתה השני מיד שאכלתך אסתר המלכה ותעננו לך ומה בקשותך עדר-הצבי הפלכות והצעש ותען אסתר המלכה והתאמר אם-מצאתך זון בשיוך המלך ואם-על המלך טוב תהנן כי נפשי בשאלתי ועמי בקשתי כי נברנו אני ועמי להשמד להרוג ולאבד אלא לעבדים ולשפוחות נברנו הזרעתי כי אין דבר שווה בזק המלך ויאכיר המלך אושורוש ויאמר לאסתר המלך מי הוא זה ואהו הוא אשר מלוא לבו לעשות כן ותאמר אסתר איש צר ואויב הבן הרע הזה ובמו נבעת מלפני המלך והמלכה והמלך קם בחמותה ממשתה השני אל גזת הביתן ובמו עמל לבקש על נפשו מאסטר המלכה כי ראה כי כלתו אליו הרעה מאית המלך והמלך שב מגנת הביתן אל בית ממשתה השני וiben צפלו על המטה אשר אסתר טוב עליה ויאמר המלך הגם לכבות את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופמי הבן וחוץ ויאמר זרבונה אוחר מז נסרים לפמי המלך גם הצעה העז אשר עשה הבן למרדיי אשר דבר טוב על המלך עמל בביה דין גביה חמשים אמה ויאמר המלך תלחו עליו ויתכו את הבן על העץ אשר הכנן למרדכי וחותמת המלך שכחה ביום ההוא נזק המלך אושורוש לאסתר המלכה את-הבית הבן צרר היהודים ומרדכי בא לפמי המלך כי הגדיה אסתר מה הו-ארליך: נסרך המלך את-טבעתו אשר העבר ביהן ויתגעה למרדכי ותשם אסתר את-מרדיי על בית הבן ותוסף אסתר ותדבר לפמי המלך ותפל לפמי רגליו ותבר ותתוחן כל להעביר את הדרעת הבן האנגלי ואת מוחשבתו אשר חזק על היהודים ווישט המלך לאסתר את שרבת הזאב ותקם אסתר ותעבור לפמי המלך ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתך זון לפמי וכשר הדבר לפמי המלך ותובל אני בעריו יכתב להшиб את הספרים מוחשבת הבן במודגת האנגלי אשר כתוב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך כי אייכה אוכל וראיתי ברעל אשר ימזה אה עמי ואיך אייכל וראיתי באבן מולדתי ויאמר המלך אושורוש לאסתר המלכה ולמרדיי היהורי הצעה בידך נזק לסתור לאסתר ואהו גלו על-העוז על אשר-שלחו ידו היהודים: ואכם כתבו על היהודים כתוב בעיניכם בשם המלך

מה שעלאתך אסתר המלכה והגען לך ומיה בקשותך על-חצאי המלכות ותענש ותען אסתר המלכה וגאמר אם-מצאתך זון בשיוך המלך ואם-על המלך טוב תהנן כי נפשי בשאלתי ועמי בקשתי כי נברנו אני ועמי להשמד להרוג ולאבד אלא לעבדים ולשפוחות נברנו הזרעתי כי אין דבר שווה בזק המלך ואושורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואהו הוא אשר מלוא לבו לעשות כן ותאמר אסתר איש צר ואויב הבן הרע הזה ודמן נבעת מלפני המלכה והפלגה: והמלך קם בחמותה ממשתה השני אל-צעת הביתן ובמו שמד לבקש על-צפשו מאסטר המלכה כי ראה כי-כללה אליו הרעה מאית המלכה: והמלך שב מגנת הביתן אל-בית אמשעה בין וiben צפלו על-הפטה אשר אסתר עליה ויאכיר המלך הגם לכבות את-המלך עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופמי הבן צפוי: ויאכיר זרבונה אוחר מז נסרים לפמי המלך גם הצעה העז אשר עשה הבן למרדיי אשר דבר טוב על המלך עמל במלך עבד בבית הבן גביה חמישים אמה ויאמר המלך תלחו עליו: ויתכו את-הבן על-העוז אשר-הכין למרדכי וחותמת המלך שכחה: ביום ההוא נזק המלך אושורוש לאסתר המלכה את-הבית הבן צרר היהודים ומרדכי בא לפמי המלך כי-הגדיה אסתר מה הו-ארליך: נסרך המלך את-טבעתו אשר העבר ביהן ויתגעה למרדכי ותשם אסתר את-מרדיי על-בית הבן ותוסף אסתר ותדבר לפמי המלך והפלך ותעבור לפמי רגליו ותבר ותתוחן כל להעביר את-הדרעת הבן האנגלי ואת מוחשבתו אשר חזק על היהודים ווישט המלך לאסתר את-שרבת הזאב ותקם אסתר ותעבור לפמי המלך: ותאמיר אם-על המלך טוב ואם-מצאתך זון לפמי וכשר הדבר לפמי המלך וטובה אני בעריו יכתוב להшиб את-הספירים מוחשבת הבן במודגת האנגלי אשר כתוב לאבד את-היהודים אשר בכל מדינות המלך: כי אייכה אוכל וראיתי ברעל אשר ימזה אה עמי ואיך אייכל וראיתי באבן מולדתי: ויאמר המלך אושורוש לאסתר המלכה ולמרדיי היהורי הצעה בידך נזק לסתור לאסתר ואהו גלו על-העוז על אשר-שלחו ידו היהודים: ואכם כתבו על-היהודים כתוב בעיניכם בשם המלך

וזהemo בטביעה המלך כי כתוב אשר זכתב שם המלך וזהו טביעה המלך אין להшиб ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בזידש השלישי הוא חירש סיון בשלוועה ויעשרים בו יכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האושדרפינים והפוחת ושרי המידנות אשר מרדחו וועל כוש בע ויעשרים ומאת מיליאן מריניה ומריניה כתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים כתbens וככלשנו יכתב בשם המלך אושזרוש ויזומט בטביעה המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האושתרנים בז' תרמיכם אשר נtan המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר לתקהל ולעמל על נפשם להשביד לאחרא ולהברך את כל ציל עם אוחר בכל מרידנות המלך אושזרוש בשלוועה אשר להוציא שגימעניש הוואיזר אשר פתשון הכתב להזנת רת בכל מיליאן מריניה גלו לכל העמים ולחיות היהודים עתודרים ליום הזה להזקם מאיביהם הרצים רכבי הרכש האושתרנים יצאו מבהלים וריזופים בלבב המלך והדרת נטה ומרדי

בשוון הבירה יצא מלפטי המלך לבוש מלכות הכלת וזוהר ועטרת זהב גולדת ותכריך בון וארגמן וזהער שושן צהלה ושמנה ליהודים הייתה אורה ושמונה ישון ויקר ובכל מריניה ומריניה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ורצו מגע שמחה וישון ליהודים משטה ויום טוב ורבם מעמי הארץ מתודים כי נפל פוך היהודים עליהם ובשנים עשר וחמש הוא אדר בשלוועה עשר ים בו אשר הגיע דבר המלך ורצו להיעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלווט בהם וגהנוך הוא אשר ישלו יהודים מהה שנזאים נקהלו היהודים בעריםם בכל מרידנות המלך אושזרוש לשלה יד במבקשי רעהם ואיש לא עמד בפצעיהם כי נפל פוחדים על כל העמים וכל שריה המידנות והאושדרפינים והפוחת ויעשי המלאכה אשר לממלך מושאים את היהודים כי נפל פוך ואר מרדכי עלייהם כי נפל בורדי בבית המלך ושםו הולך וגدوל: נינו היהודים בכל איביהם מפתה ערב ונרג ואברן ויעשי בשנזאים פרצונם ובשוון הבירה הרצינו היהודים ואברן זכיש מאות ניא ולהרג ניא לפניים

וזהמו בטביעה המלך כי נפל באשר זכתה בשם המלך וזהו בטביעה המלך אין להшиб ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בזידש השלישי הווא חירש סיון בשלוועה ויעשרים בו יכתב ככל-אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האושדרפינים והפוחת ושרי המידנות אשר מרדינה מירינה ימירה בכתבעה ועם ועם כלשנו ואל היהודים בכתבעם וככלשנו: ויקרא בשם המלך אושזרוש ויזומט בטביעה המלך וישלח ספרים ביד הרצים בפוסים רכבי הרכש האושתרנים בז' תרמיכם אשר נtan המלך ליהודים | אשר בכל-עיר-זעיר להקל ולבקר על-זיפש להשביד להרג ולאבר את-כל-חיל עם ימירה ההצרים אטם טף וגעש ושלכם לבוז: ביום אחד בכל-בירנאות המלך אושזרוש בשלוועה עשר לחוץ שגימעניש הוואיזר אשר פתשון הכתב להזנת רת בכל-עיר ימירה גלו לכל-העמים ולחיות היהודים עתודרים ליום הזה להזקם מאיביהם הרצים רכבי הרכש האושתרנים יצאו מבהלים וריזופים בלבב המלך והדרת נטה ובשוון הבירה: יא | מלפני המלך בלבוש פילכות הכלת וחור ועטרת זהב גולדת ותכריך ביין וארגמן והעיר שושן צהלה ושמנה ליהודים היה אורה ושמונה ישון ויקר: ובכל-עיר ימירה ימירה ובקבב עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ורצו מאייע שמנת ושהון ליהודים משטה ויום טוב ורבם מעמי הארץ מותנדים כי נפל פוך היהודים עליהם ובשנים עשר חידש הצעיר דבר המלך ורצו להיעשות בזום בו אשר הגיע דבר המלך ורצו להיעשות בזום אשר שברו איבי היהודים לשלווט בהם וגהנוך הוא אשר ישלו היהודים קפה בשנזאים: נקהלו היהודים בעריםם בכל-בירנאות המלך אושזרוש לשלה יד במבקשי רעהם ואיש לא עמד בפצעיהם כי נפל פוחדים על-כל-העמים: וכל-שריה המידנות והאושדרפינים והפוחת ויעשי המלאכה אשר לממלך מושאים את היהודים כי נפל פוך בורדי עלייהם: כי נפל בורדי בבית המלך ושםו הולך וגדול: נינו היהודים בכל-הברנאות כי נפל מרדכי ערב ונרג ואברן ויעשי בשנזאים פרצונם ובשוון הבירה הרצינו היהודים ואברן זכיש מאות

וְאֵת	אִישׁ	וְאֵת	אִישׁ:
וְאֵת	פְּרִישָׁנְדָתָא	וְאֵת	פְּרִישָׁנְדָתָא
וְאֵת	דֶּלְפֹּוֹן	וְאֵת	דֶּלְפֹּוֹן
וְאֵת	אַסְפָּתָא	וְאֵת	אַסְפָּתָא:
וְאֵת	פּוֹרְתָּא	וְאֵת	פּוֹרְתָּא
וְאֵת	אַדְלִיא	וְאֵת	אַדְלִיא
וְאֵת	אַרְיִידָתָא	וְאֵת	אַרְיִידָתָא:
וְאֵת	פְּרִמְשָׁתָא	וְאֵת	פְּרִמְשָׁתָא
וְאֵת	אַרְיסִי	וְאֵת	אַרְיסִי
וְאֵת	אַרְיִידִי	וְאֵת	אַרְיִידִי
עִשְׂרָת	לִיְהָתָא	עִשְׂרָתָא	לִיְהָתָא:

בְּנֵי הַמִּן בֶּן הַמְּרוֹתָא צָרָר הַיְהוּדִים
הַרְגָּא וּבְבָתָה כֹּא שְׁלֹחוּ אֶת יְדֵם
בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפֵּר הַהְרֹגִים
בְּשֻׁוּשָׁן הַבִּירָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאַסְטָר הַמֶּלֶכה בְּשֻׁוּשָׁן
הַבִּירָה הַרְגָּא הַיְהוּדִים וְאַבָּד זְמִישָׁל
מִאוֹת אֲישׁ וְאֶת עַשְׂרָת בְּנֵי הַמִּן
בְּשַׁעַר מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ כֹּה עָשָׂו וּמִה
שְׁאַלְגָּד וַיְהִי לֵךְ וּמִה בְּקַשְׁתָּר שׂוּר
וְזָעַשׁ וַיֹּאמֶר אַסְטָר אֶם עַל הַמֶּלֶךְ
טוֹב יְגַתְּן גָּם מִזְרָח לְיְהוּדִים אֲשֶׁר
בְּשֻׁוּשָׁן לְעַשְׂוָת סְדָת הַיּוֹם וְאֶת
עַשְׂרָת בְּנֵי הַמִּן יְתַלְּוּ עַל הַעַץ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשָׂת כֵּן וְתַגְתֵּן דָת
בְּשֻׁוּשָׁן וְאֶת עַשְׂרָת בְּנֵי הַמִּן תָלֵל
וַיַּהֲלֵל הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשֻׁוּשָׁן גָּם
בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עַשְׂרָה לְחַזְרָשָׁ אַדְרָ
וַיַּהֲרֹגּוּ בְּשֻׁוּשָׁן שְׁלֹשָׁל מִאוֹת אֲישׁ
וּבְבָתָה כֹּא שְׁלֹחוּ אֶת יְדֵם וּשְׁאַר
הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלָ
וּעַמְדָל עַל נִפְשָׁם וַיָּזֹהַר מִאִבְנָהָם וְהַרְגָּ
בְּשַׁנְזָאִיהם זְמִישָׁה וְשְׁבָעִים אַלְפָיִ
כֹּא שְׁלֹחוּ אֶת יְדֵם בַּיּוֹם שְׁלֹשָׁה עַשְׂרָ
לְחַזְרָשָׁ אַדְרָ וַיָּזֹהַר בְּאַרְבָּעָה עַשְׂרָ בּוֹ
וַיַּעֲשֶׂה אֶת יוֹם מִשְׁתָּה וְשְׁמֹוחָה וְהַיְהוּדִים
אֲשֶׁר בְּשֻׁוּשָׁן נִקְהָלָוּ בְשְׁלֹשָׁה עַשְׂרָ בּוֹ
וּבְאַרְבָּעָה עַשְׂרָ בּוֹ וַיָּזֹהַר בְּחַמְשָׁה עַשְׂרָ בּוֹ
וַיַּעֲשֶׂה אֶת יוֹם מִשְׁתָּה וְשְׁמֹוחָה עַל כֵּן
הַיְהוּדִים הַפְּרוֹתִים הַיּוֹשְׁבִים בְּעָרִי הַפְּרוֹתִ
עַשְׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עַשְׂרָ לְחַזְרָשָׁ אַדְרָ
שְׁמֹוחָה וּמִשְׁתָּה וְיוֹם טּוֹב
מִנוֹת אֲישׁ לְרַעְיוֹן וַיַּגְּבַּע מִרְדָּכִי אֶת
הַדְּבָרִים הַאֲלָתָה וַיַּכְלֵה סְפָרִים אֶל כֵּל
הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ
אַחֲשָׁוּרֹשׁ הַקְּרוּבִים וּוֹרְזָוקִים לְקִים
עַלְיָהָם לְהִיוֹת עַשְׁים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה
עַשְׂרָ לְחַזְרָשָׁ אַדְרָ וְאֶת יוֹם זְמִישָׁה עַשְׂרָ
בּוֹ בְּכָל שָׂזָה וְשָׂזָה כִּימִים אֲשֶׁר זֹהַ
בָּהָם הַיְהוּדִים מִאִבְנָהָם וְהַזְּדִישׁ אֲשֶׁר
זָהָפֵר לְהָם מִגְּאֹן לְשְׁמֹוחָה וּמִאָבֶל
לְיוֹם טּוֹב לְעַשְׂוָת אֲוֹתָם יְכִי מִשְׁתָּה
וְשְׁמֹוחָה וּמִשְׁלֹחוֹ מִנוֹת אֲישׁ לְרַעְיוֹן

בְּנֵי הָמִן בְּרוּדַמֶּרְתָּא צָרָר כִּיהוּדִים
הָרָגָו וְבָבָה כֹּא שְׁלֹחוֹ אֲתִידִים:
בְּיוֹם הַהְוָא בָּא מִסְפֵּר הַחֲרָגִים
בְּשָׁוֹעָן הַבִּירָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאַסְטָר הַמֶּלֶךְ בְּשָׁוֹעָן
הַבִּירָה הָרָגָו כִּיהוּדִים וְאַבָּר חַבִּישׁ
מִאוֹת אַישׁ וְאַת עֲשָׂרָה בְּנֵי-הַכְּנָן
בְּשָׁאַר בִּרְגִּינּוֹת הַמֶּלֶךְ מֵהָעֵד וּמִדָּר
שָׁאַלְמָד וַיֹּאמֶר כֹּה וַיַּהַבְּקַשׁ תְּהֻדָּה עַד
וְתַאֲשֵׁן וַיֹּאמֶר אַסְטָר אַסְטָר-הַמֶּלֶךְ
טוֹב יָצַג גַּמְפָּמָר לִיהוּדִים אֲשֶׁר
בְּשָׁוֹעָן לְעָשָׂות בְּגַת הַיּוֹם וְאַת
עֲשָׂרָה בְּנֵי-הַכְּנָן יָתַל עַל-הַעַזְבָּן
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשָׂות פָּנָן וְתַאֲשֵׁן דָּת
בְּשָׁוֹעָן וְאַת עֲשָׂרָה בְּנֵי-הַכְּנָן תְּלִיאֵן
וַיַּהַלְלֵן הַיהוּדִים אֲשֶׁר-בְּשָׁוֹעָן גַּם
בְּיוֹם אַרְבָּעָה עַשֶּׂר לְזֹרֶשׁ אַדְרָר
וַיַּהַרְגוּ בְּשָׁוֹעָן שְׁלֹחוֹ אֲתִידִים וְשָׁאַר
הַיהוּדִים אֲשֶׁר בִּרְגִּינּוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְבְּלוּ
וְעַבְדָּר עַל-גִּנְפְּשָׁם וַיַּנְוַע מַאֲבוֹתָם וְדָרָג
בְּשָׁנָאֵיהם חַבִּישָׁה וְשָׁבָעִים אַלְפָה וְבָבָה
לֹא שְׁלֹחוֹ אֲתִידִים בְּיוֹם-שְׁלֹשָׁה עַשֶּׂר
לְזֹרֶשׁ אַדְרָר וַיַּנְחֵן בְּאַרְבָּעָה עַשֶּׂר בּוֹ
וַעֲשָׂה אֲתָו יוֹם מִשְׁתָּחָה וְשִׁמְחוֹה וְהַיהוּדִים
אֲשֶׁר-בְּשָׁוֹעָן נִקְבְּלוּ בְּשְׁלֹשָׁה עַשֶּׂר בּוֹ
וּבְאַרְבָּעָה עַשֶּׂר בּוֹ וַיַּנְחֵן בְּתִמְשָׁה עַשֶּׂר
בּוֹ וַעֲשָׂה אֲתָו יוֹם מִשְׁתָּחָה וְשִׁמְחוֹה עַל-בְּנֵי
הַיהוּדִים הַפְּרָזִים הַיּוֹשְׁבִּים בְּעָרִי הַפְּרוֹזָה
עַשְׁמִים אֲתָו יוֹם אַרְבָּעָה עַשֶּׂר לְזֹרֶשׁ אַדְרָר
שִׁמְחוֹה וְמִשְׁתָּחָה וַיַּנְחֵן טֹב וּמְשֹׁלוֹחָ
כְּנָנוֹת אַישׁ לְרַעַתָּה וַיַּקְרֵב מַוְרְדָּי אֲתִידִ
הַדְּרָכִים הַאֲפָה וַיַּשְׁלַח סְפָרִים אַלְכְּלִ
הַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מִדְּרוֹת הַמֶּלֶךְ
אַחֲשָׁוֹרֹשׁ הַקְּרוּבִים וְהַרְחֹוקִים כְּקַיִם
עַלְיָהָם כִּיהוּdot עַשְׁמִים אֲתָו יוֹם אַרְבָּעָה
עַשֶּׂר לְזֹרֶשׁ אַדְרָר וְאַת יוֹם-חַמְפָּעָה עַשֶּׂר
בּוֹ בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה כִּיּוֹם אֲשֶׁר-גַּזְוָה
בְּהָמָם הַיהוּדִים מַאֲבוֹתָם וְזֹרֶשׁ אַשְׁר
נִפְךְ לְהָמָם מַעֲזָן לְשִׁמְחוֹה וּמְאַבְלָל
לְיוֹם טֹב כְּלָשָׂוֹת אַוְגָם יְמִי מִשְׁתָּחָה
וְשִׁמְחוֹה וּמְשֹׁלוֹחָ מִנּוֹת אַישׁ לְרַעַתָּה

וביתנותם לאביהם וקבע היהודים את אשר-הזהילו למשות ואת אשר כתוב מירדי אליהם כי המן בז' הבערתא האג'י זרר כל היהודים חשב על היהודים לאברים ובבא להוא גורל קלחם ולאברם: ובבא לפנ' הפלך אבר עס-הספר ישוב מישביו הרעה אשר-חשב על היהודים על ראהו וגלו אותו ואדי בז' על הען על כן קראו למיניהם האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגדה הזאת ומה ראו על כסא ומיה הגיא אליהם קיבו וקבע היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל גזלים עליהם ולא יעבור לחיות עשים את שעז היהים האלה כתבם וכובנם בכל שעז ושותה והימים האלה נזכרים ונעים בכל דור ודור משפטם ומיטפוחם מדינה ובירה ועיר ועיר ועיר ויבי הפורים האלה לא יעברו מזור היהודים וזכרם לא יסוק מזרעם

אסתר המלכה בת אביזיל ומרדי ה היהודי את כל תקף לקים את אגדה הפורים הזאת השניה וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה בירנית מלכות אחשוריוש דברי שלום ואמתה לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה ואשר קים על נפשם ועל זרעם דברי הצלמות וועתקם ומאמר אסתר קים דברי הפורים האלה ונכתב בספר ישם המלך אחשוריוש מס על הארץ ואין הים וכל מישת תקפו ואבירתו ופרעה גאלת מרדכי אשר גאל המלך הלאם כותבים על ספר דברי הימים למלך מורי ופרס כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשוריוש וגמל היהודים ורזי לרב אוזי דריש טוב לעמו ורב שעולם לככל גרען

וכוונת לאביהם וקבע היהודים את אשר החול למשות ואת אשר כתוב מרדכי אליהם כי המן בז' הבערתא האג'י זרר כל היהודים חשב על היהודים לאברים ובבא להוא גורל קלחם ולאברם: ובבא לפנ' המלך אמר עם הספר ישוב מישביו הרעה אשר-חשב על היהודים על ראהו וגלו אותו ואדי בז' על-הצעק על-פנ' גראן הפור על-פנ' האלה פורים על-שם הפור על-פנ' על-כל-דרכו הארלה הזאת ובירה-אי על-כקה וכוה הגיא אליהם קיבו וקבע היהודים עליהם | עליהם | ועל-זרים ועל כל-גளים עליהם וכל יבור להיות עשים אט-שני היבים האלה בכתבם וכזמים בכל-שנה ושותה: והיבים האלה נזכרים ונעים בכל-דור ודור בשפחה ושפחה בדרינה ובירה ועיר ועיר ועיר ויבי הפורים האלה לא יעברו מינון היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם:

אסתר המלכה בת אביזיל ומרדי ה היהודי את-כל-תקף לקים אט-ארה הפורים הזאת השניה וישלח ספרים אל-כל-יהודים אל-שבע ועשרים ומאה בירנית מלכות אחשוריוש הדבר שלום ואמתה לקים אט-ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וב-אשיך קיבו על-זיפחים ועל-זרים דברי הצלמות וועתקם ומאמר אסתר קים הדבר הפורים האלה ונכתב בספר ישם המלך אחשוריוש | ביס על-הארץ ואיני בהם: וכל-משנה תקפו נזכירו ופרעה גאלת מרדכי אשר גאל המלך המלך הלאם כתובים על-ספר דברי הימים למלך מורי ופרס: כי | מרדכי היהודי משנה לממלך למלך אחשוריוש וגמל היהודים ורזי לרבי אוזי דריש טוב לעמו ורב